

IMPERIO ROMANO

FABIANI MALHEIROS EGGERS
MATERIAIS ADAPTADOS FABI

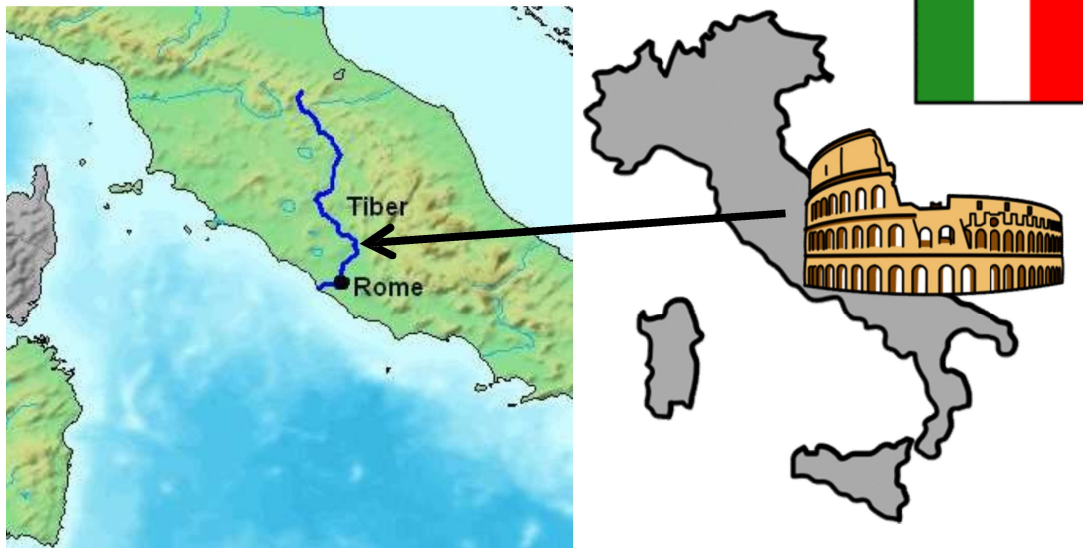
FABIANI MALHEIROS EGGERS
MATERIAIS ADAPTADOS FABI

ARASAAC

EDAT ANTIGA

Roma fou fundada fa més de 2.800 anys a partir de la unió de diverses ciutats de la vora del riu Tíber, on hi ha el país que avui coneixem com Itàlia.

Explica la llegenda que l'origen de Roma va succeir per dos germans criats per una lloba: Ròmul i Rem..

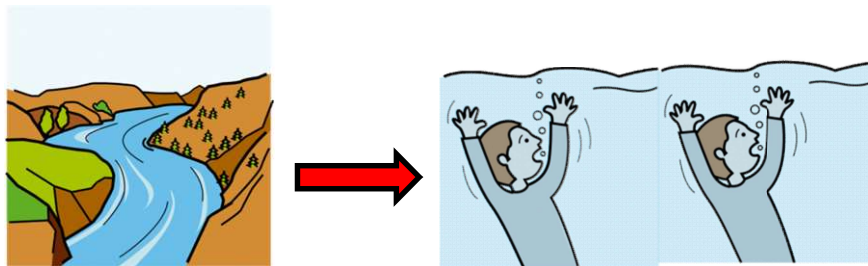

RÒMULO I REM

Ròmul i Rem són germans bessons que, segons la mitologia romana, estan directament vinculats a la fundació de Roma, sent Ròmul específicament el fundador de la ciutat.

Segons la llegenda, els fills del rei Mart i Rea, els germans bessons, van ser llençats al riu per ser ofegats.

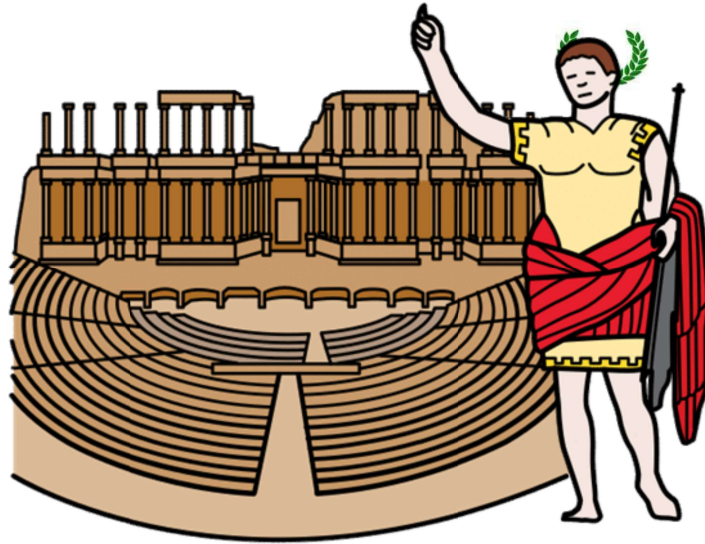
Però, casualment van sobreviure i van ser trobats a la vora del riu Tíber per una lloba que començà a alletar-los.

RÒMUL i REM

Però la història ens diu ...

Al principi, Roma era una monarquia governada per reis (període monàrquic).

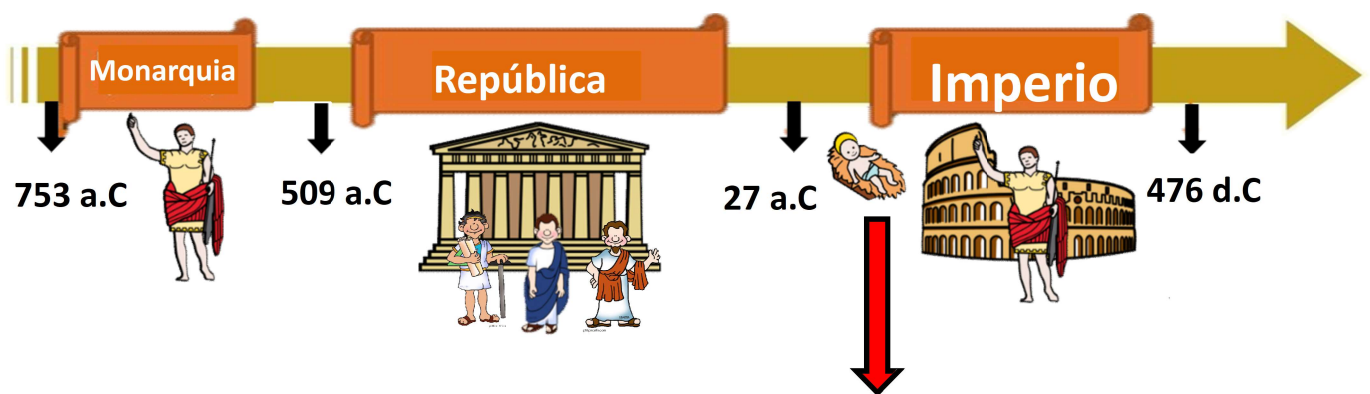

Més tard, els romans establiren una forma de govern anomenada República on no hi havia reis. I eren els polítics qui arribaven a acords i presa de decisions.

Després de Crist (d.C) e Abans de Crist (a.C)

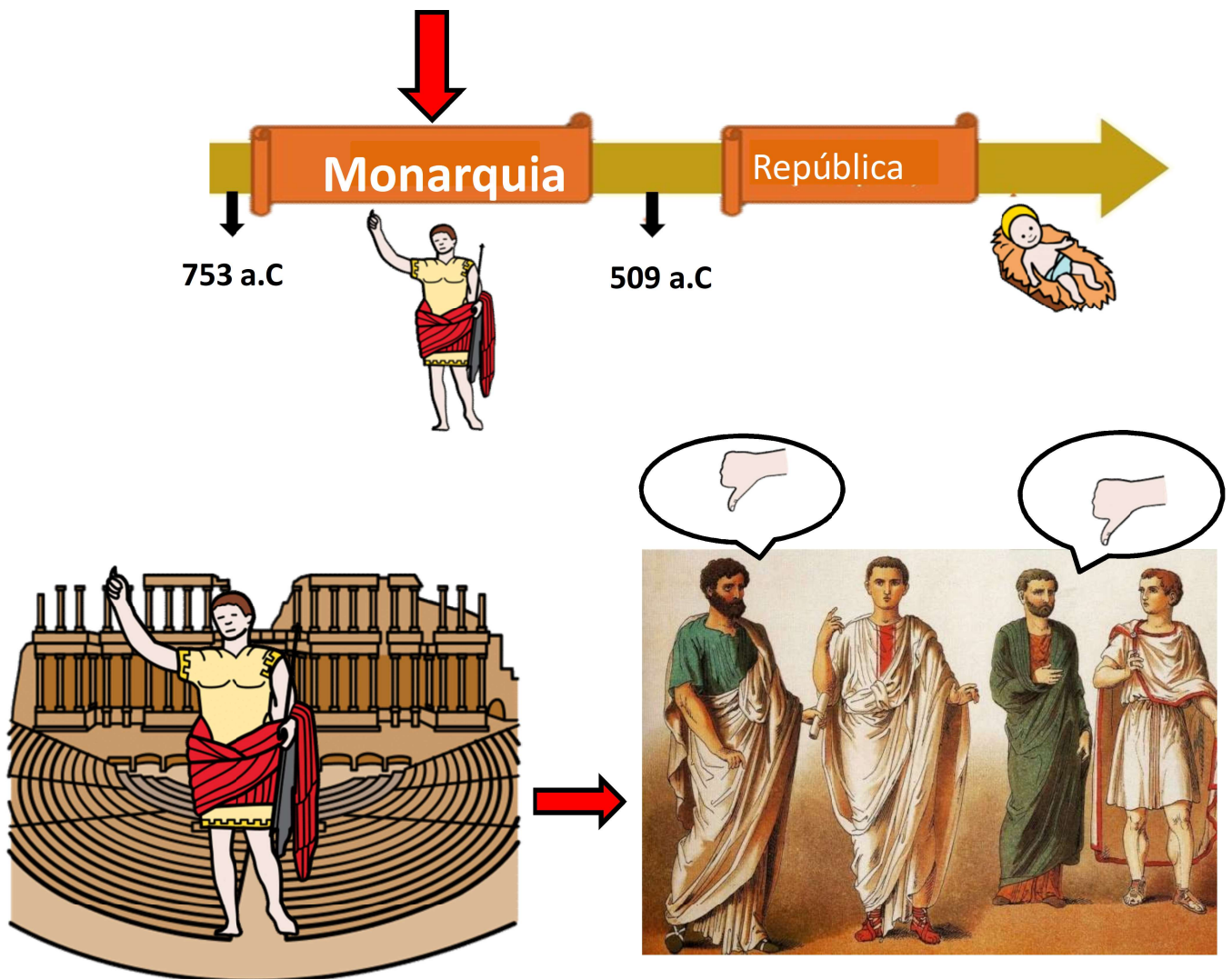
Te n'adonaras, que al llarg de la història dels romans, hi va haver un canvi en la manera de comptar el temps: es deixa d'utilitzar la indicació d' abans de Crist (a.C.) i es passa a presentar només l'any, i això equival a indicar que es refereix al període posterior a Crist (d. C.). Com pots imaginar, això es degut al naixement de Jesucrist. Aquest esdeveniment, a més de canviar la manera de comptar el temps al continent europeu, també dugué canvis a la història del poble romà.

Naixement de Jesucrist

MONARQUIA

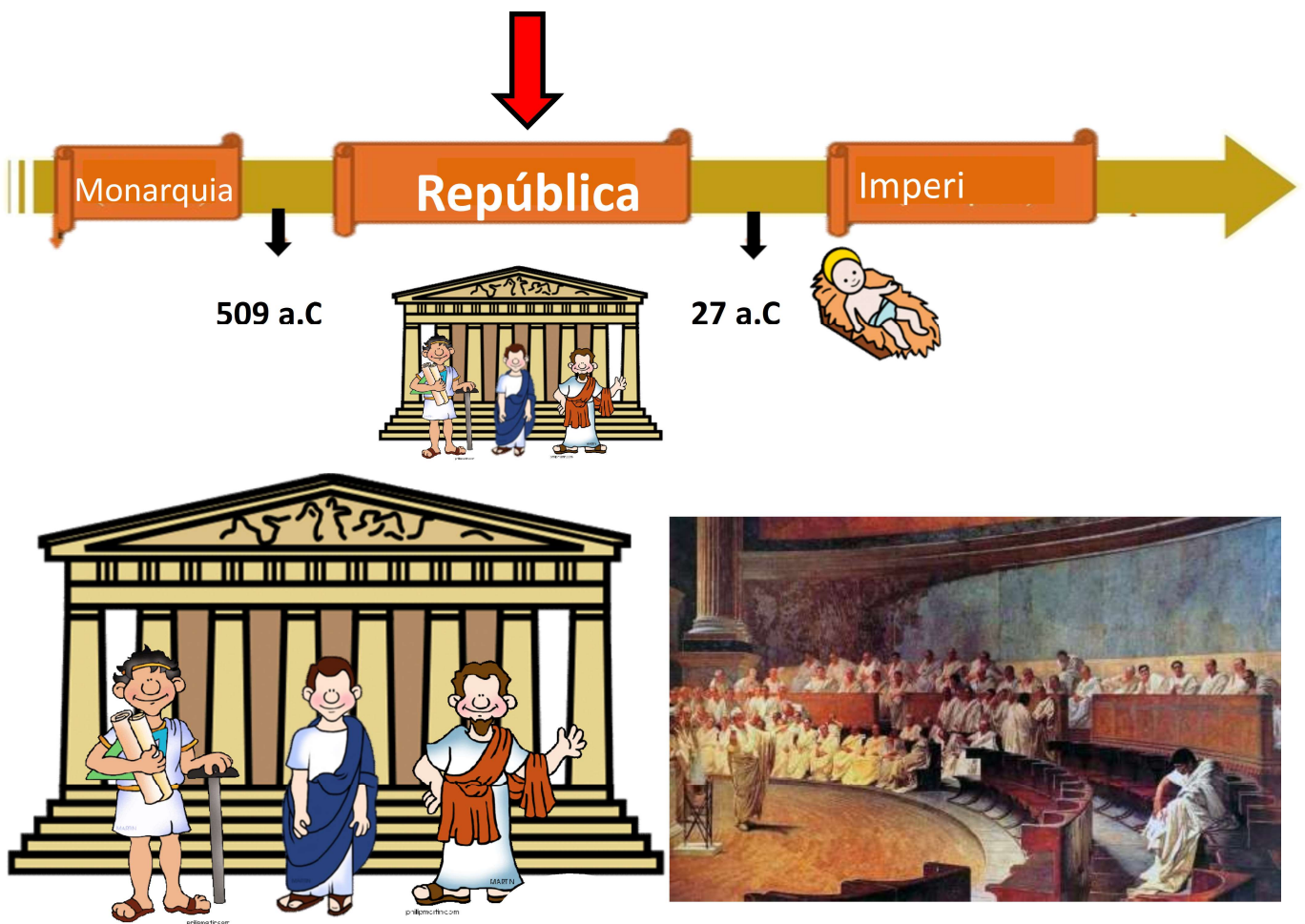
Al període monàrquic (753 a. C. a 509 a. C.) el poder es centra a mans del rei, i això va provocar el descontent de la societat, especialment dels patricis (nobles i terratinents), els estrats socials més elitistes d'aquesta civilització.

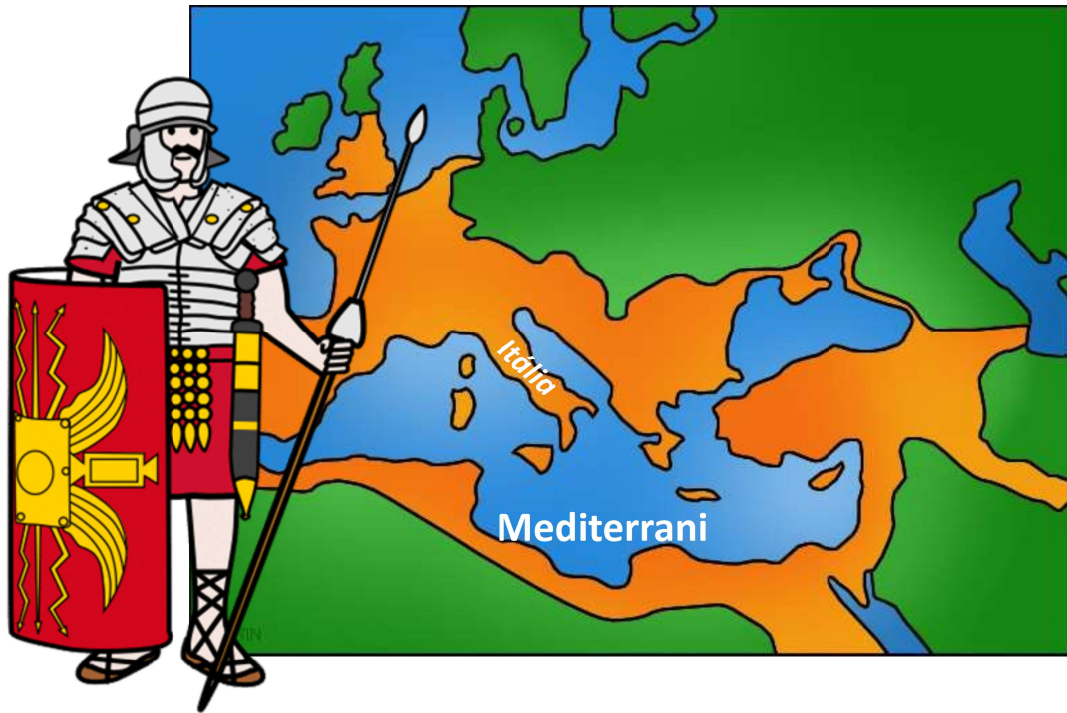
REPÚBLICA

Per no deixar el poder en mans d'un sol individu, els romans van crear una nova forma de govern: la República (509 a. C. al 27 a. C.), que no tenia reis.

Tots els llocs havien d'estar ocupats per una o més persones.

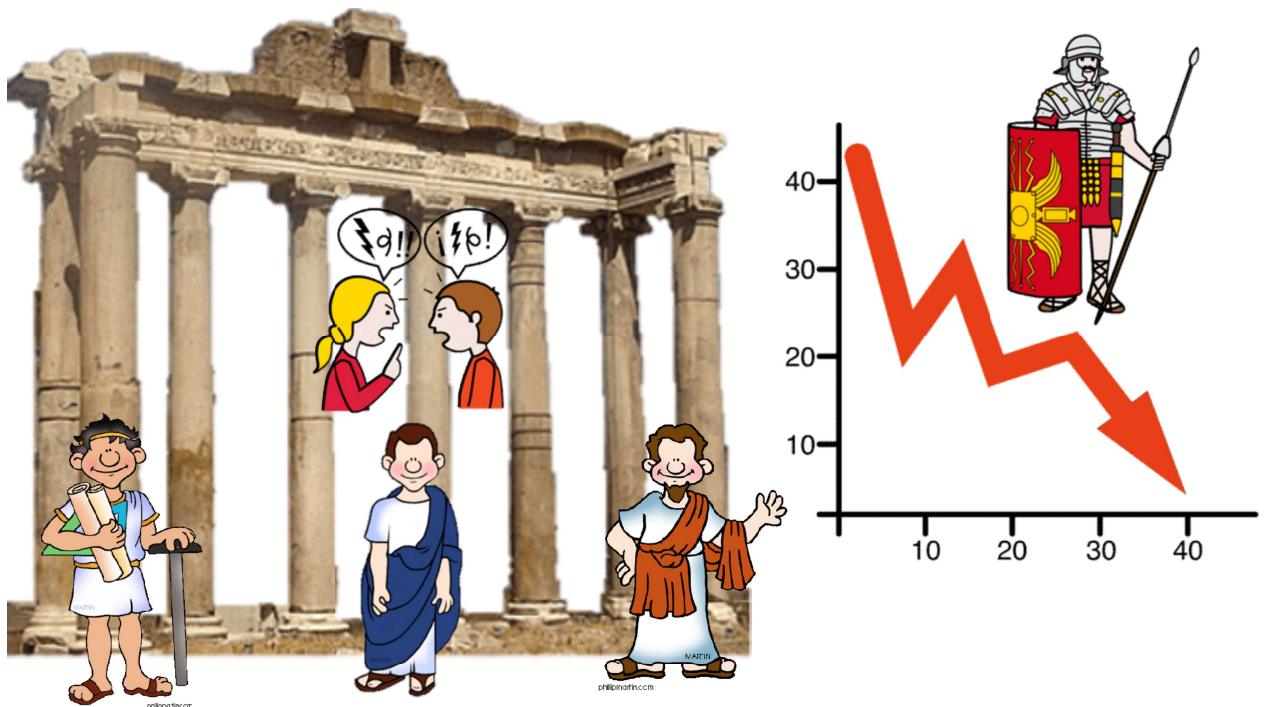
Fou durant la República que començà a produir-se l'expansió del domini romans.

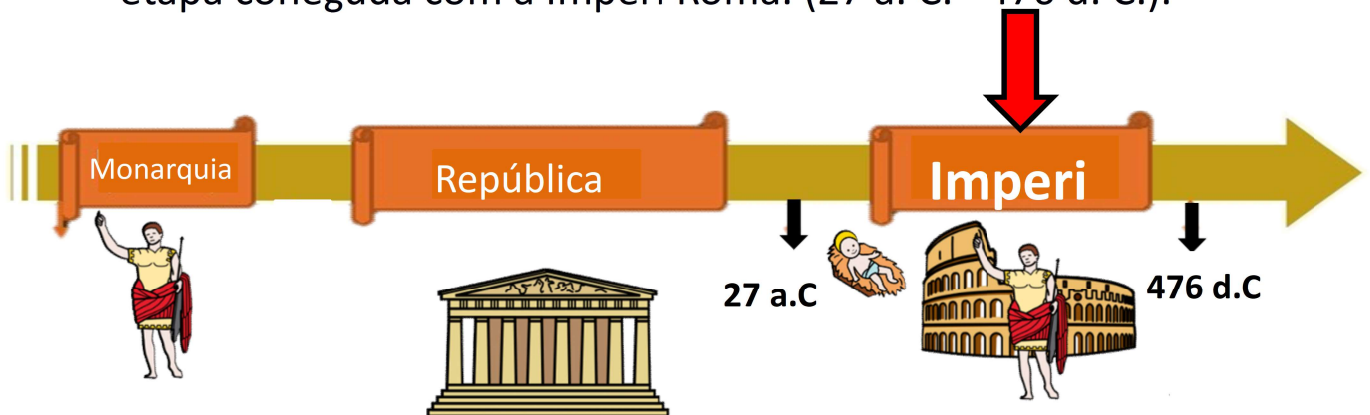
Tot i haver estat vigent durant un llarg període, el govern republicà acabà esgotat degut a les constants disputes entre líders polítics.

I segles després, la República entrà en crisi. Hi va haver diferències entre els escollits, i això va provocar guerres entre ells.

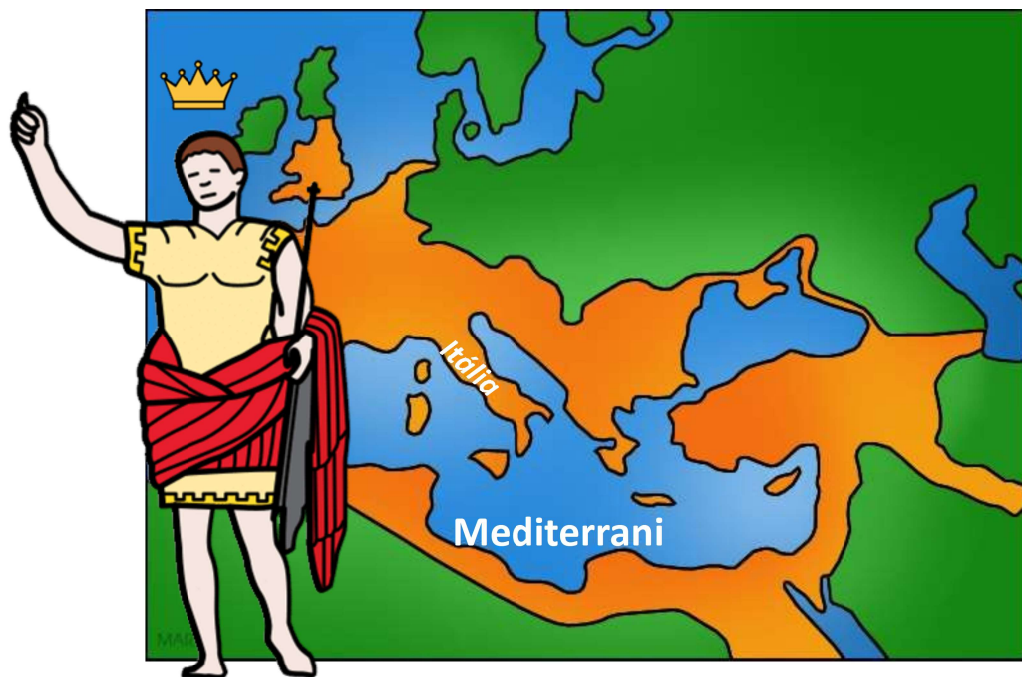

En aquestes guerres, Octavi va guanyar la disputa; va assumir el poder i va dur a terme una sèrie de reformes polítiques fins que es declarà emperador de Roma. Comença una nova etapa coneguda com a Imperi Romà. (27 a. C. - 476 d. C.).

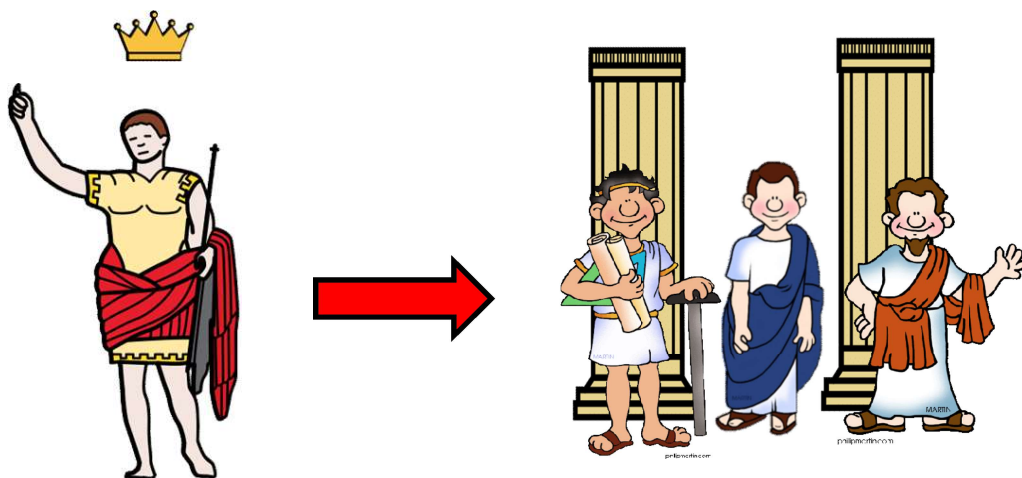

IMPERI ROMÀ

A l'Imperi Romà, l'emperador tenia tot el poder...

i era assessorat pel Senat.

PODERS DE L' EMPERADOR

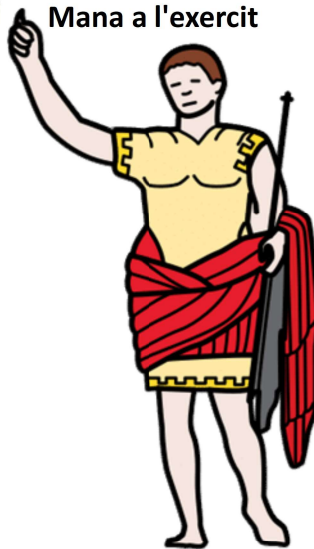
Convoca els mítings
(Assemblees de ciutadans)

Legisla

Mana a l'exercit

Anomena els magistrats

Convoca el Senat
(Consell Suprem de Roma)

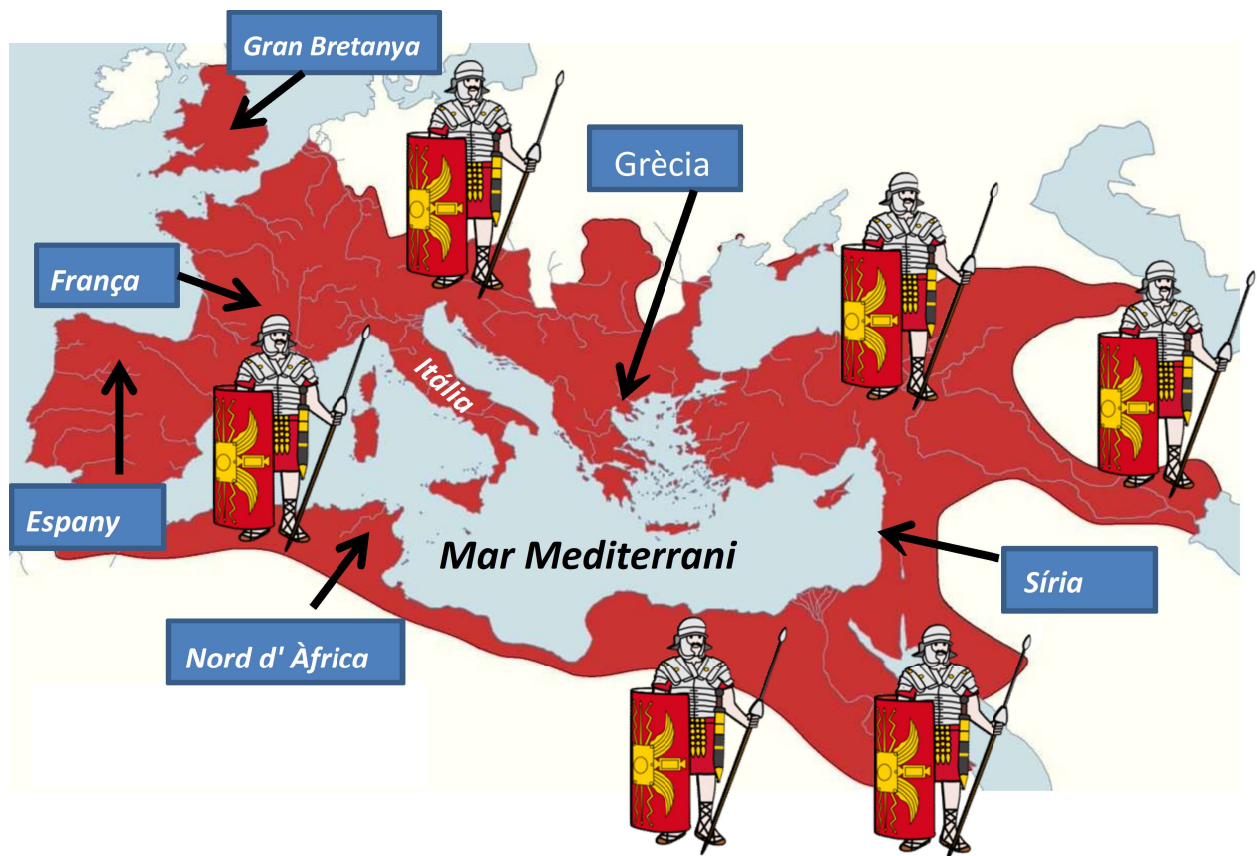
O poder imperial.

Octavi August
(1er emperador romà
27 a.C – 14 d.C)

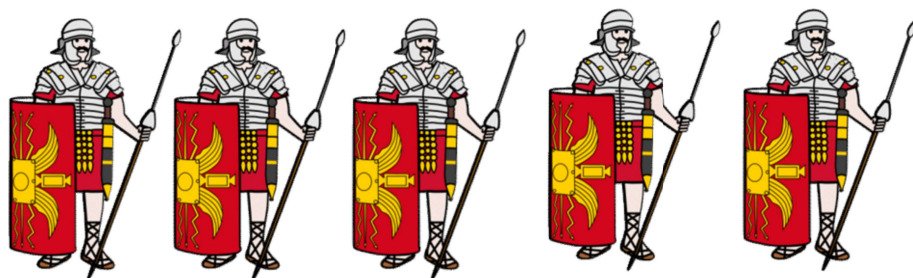

L' Imperi Romanà va ser una gran civilització de l'antiguitat que va ocupar tots els territoris que envolten el mar Mediterrani, d'est a oest.

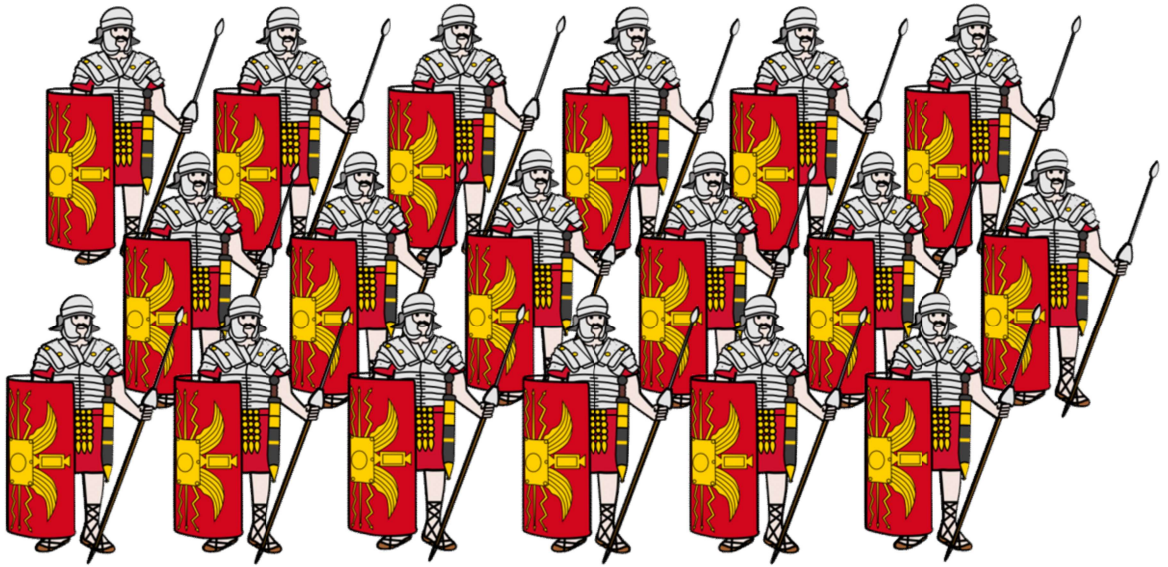
IMPERI ROMÀ

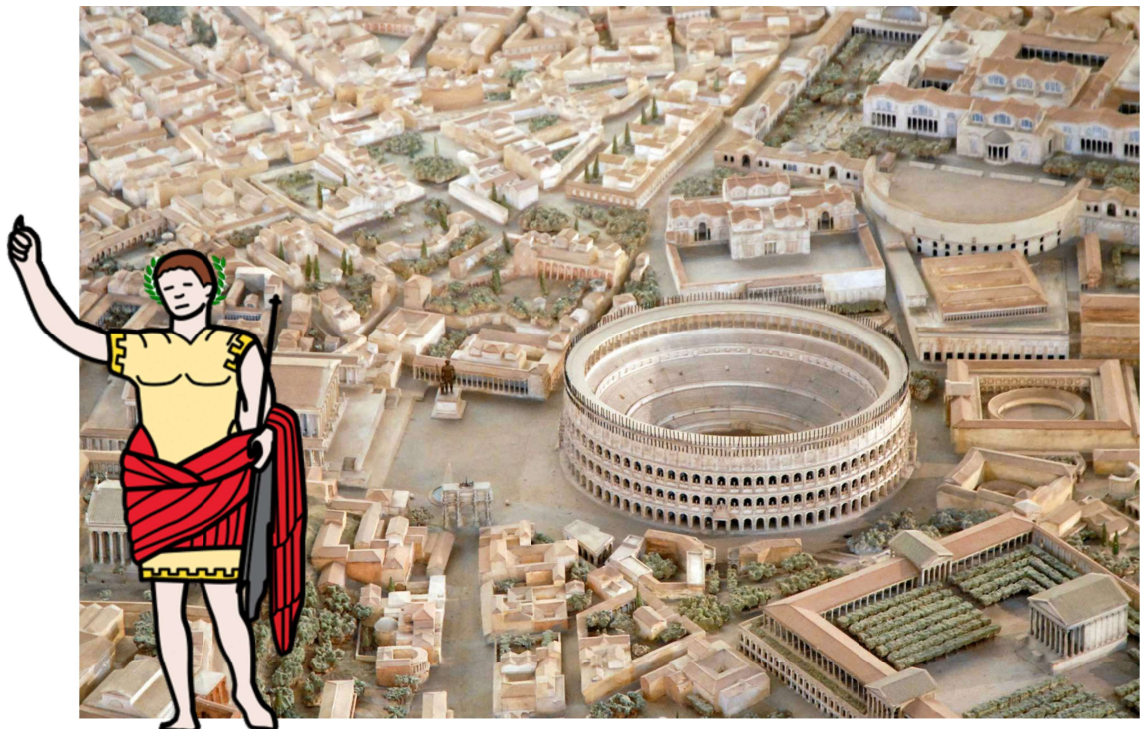
L'exèrcit romà s'encarregà de conquerir nous territoris i mantenir la pau a l' Imperi.

Estava format per legions on participaven milers de soldats anomenats legionaris. La seva insígnia era un àliga. Estaven molt ben entrenats i rebien un entrenament militar.

Els romans eren excel·lents estratègies i aconseguiren construir tot un imperi.

SOCIETAT ROMANA

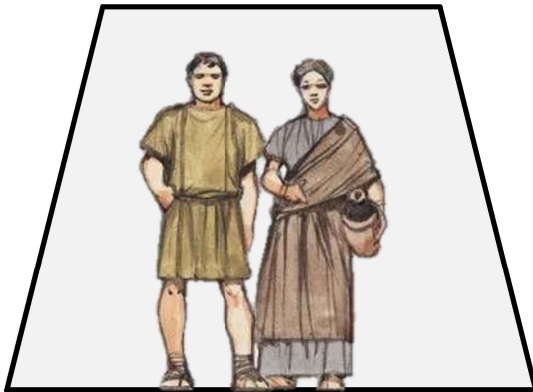
La societat romana es va dividir en diversos grups.

Patricis

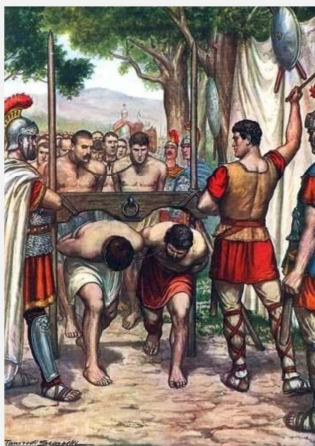
Els patricis eren el grup més poderós.

Pertanyien a la noblesa i eren polítics i militars.

Plebeus

Els plebeus formaven allò que es considera el poble. Eren artesans, pagesos i treballadors.

Esclaus

Els esclaus no tenien drets i eren considerats propietat de l' Imperi.

RELIGIÓ

Els romans eren politeïstes, és a dir, tenien diversos deus:

Minerva (deessa de la saviesa), Neptú (deu dels mars)

Mart (deu de la guerra)

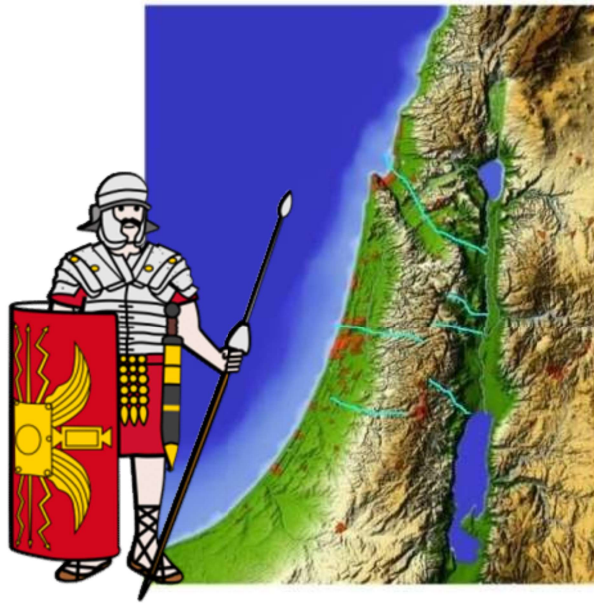

Venus (deessa de l' amor)

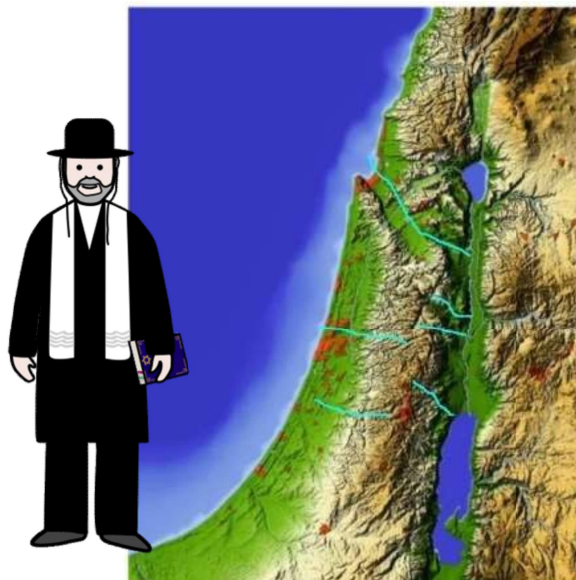

El Cristianisme i l' Imperi Romà.

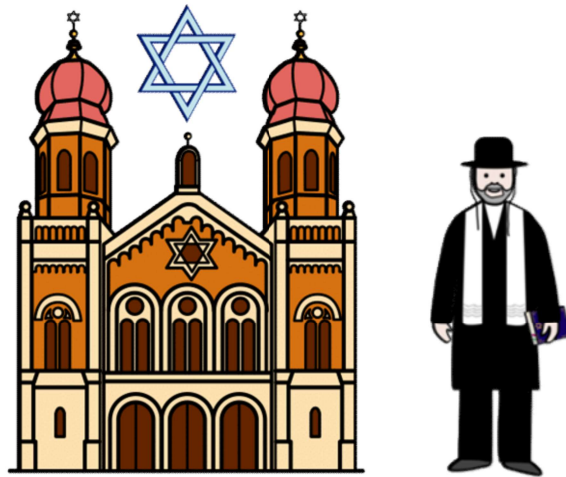
L' Imperi Romà va dominar diverses regions. Una d'elles va ser el territori que avui en dia és Palestina.

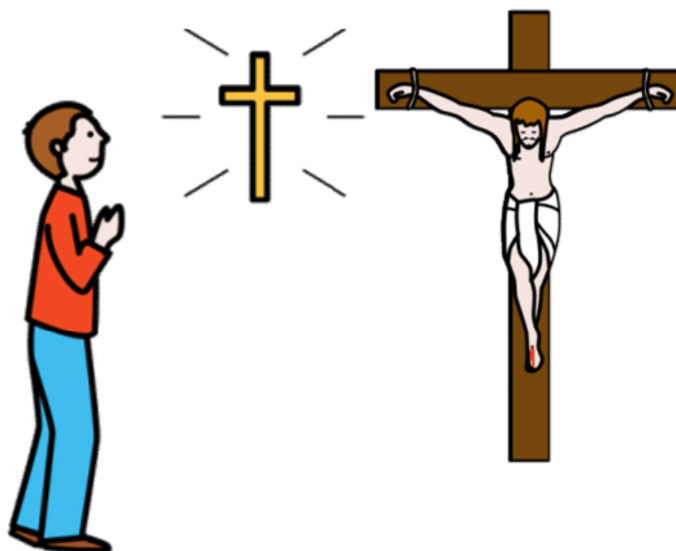
A aquesta regió, abans dels floriments de la civilització romana, es desenvolupà el poble jueu, també conegut com a hebreu.

Els jueus són coneguts com els fidels dels religió jueva, una de les primeres religions monoteistes (que creuen en l'existència d'un sol deu) que van sorgir a la història dels pobles.

Va ser del judaisme d'on va sorgir la religió cristiana.

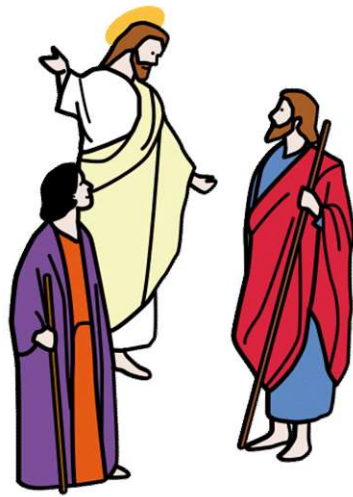
Els hebreus creien que la regió de Palestina era la terra Santa , que Déu havia promès als jueus, com una senyal del seu pacte amb aquest poble.

Segons els textos sagrats de la religió jueva (que són equivalents a l'Antic Testament a la Bíblia cristiana), Déu havia fet una promesa als hebreus de que enviarà al seu fill (anomenat el mesías) per a alliberar els fidels.

Tot i el disgust d'una gran part de la societat, Jesús fou reconegut per una gran quantitat de creients, que van començar a seguir-lo i difondre el seu predicat. Així nasquè la religió cristiana formada pels jueus que cregueren en les paraules de Jesús i acceptaren que realment ell era l'enviat de Déu. Els seus seguidors van ser coneguts com cristians.

Part de la comunitat jueva no va reconèixer el profeta com a fill de Déu i va mantenir la creença que un dia el salvador vindria a salvar i donar la benvinguda al poble jueu.

Aquesta diferència va marcar la divisió entre els jueus, caracteritzant la separació entre el judaisme (que va continuar sent seguida pels que no estaven convençuts que Jesús era el Mesies)

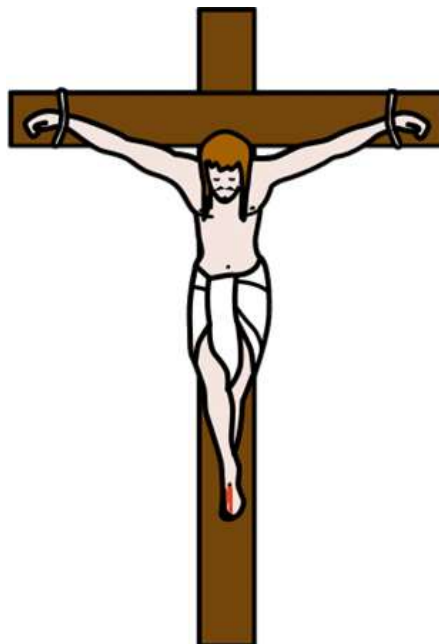

i el cristianisme, una nova religió monoteïsta, basada en la integració dels principis de la fe jueva amb els ensenyaments de Jesucrist.

Després de la mort de Jesús, els seus seguidors s'escamparen per diferents regions per a difondre el seu ensenyament. Això va contribuir a l'expansió del

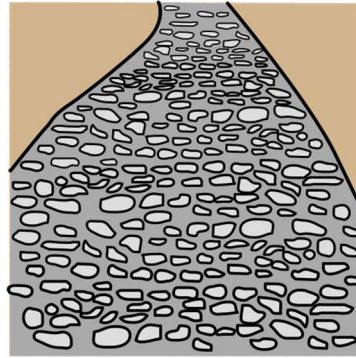
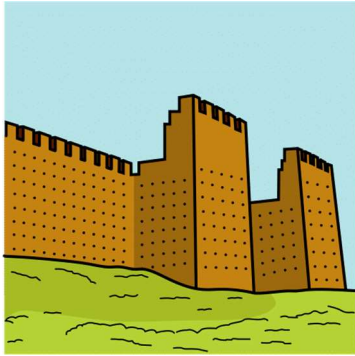

cristianisme en àrees controlades per l'Imperi Romà.

LES CIUTATS

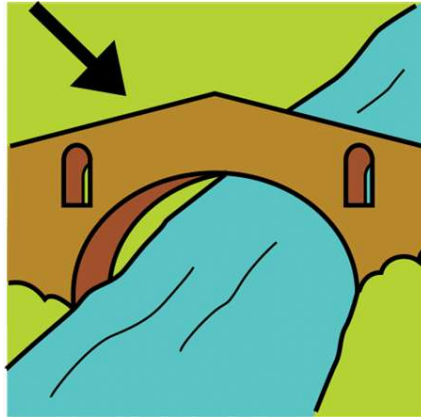
Les ciutats tenien muralles i carrers de llambordes.

Els romans estaven molt preocupats per millorar la seva organització i arquitectura.

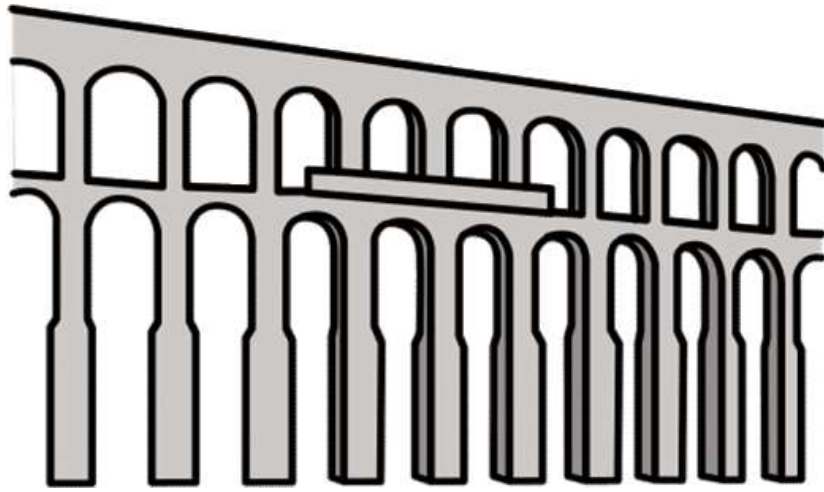
Així que construïren ponts per creuar rius,

carreteres per connectar ciutats i

els famosos aqueductes per transportar l'aigua.

A més, crearen edificis d'oci com els circs i anfiteatres.

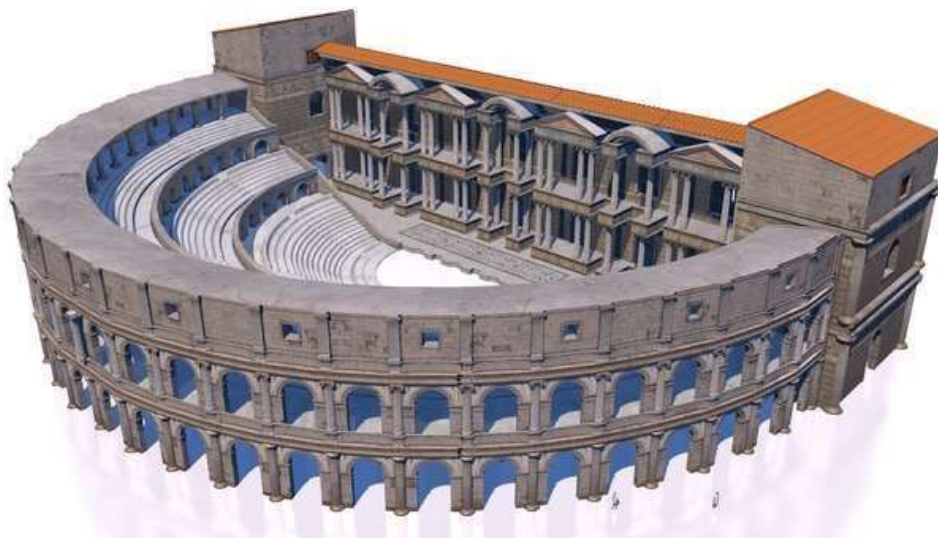
On es celebraven les carreres de carruatges

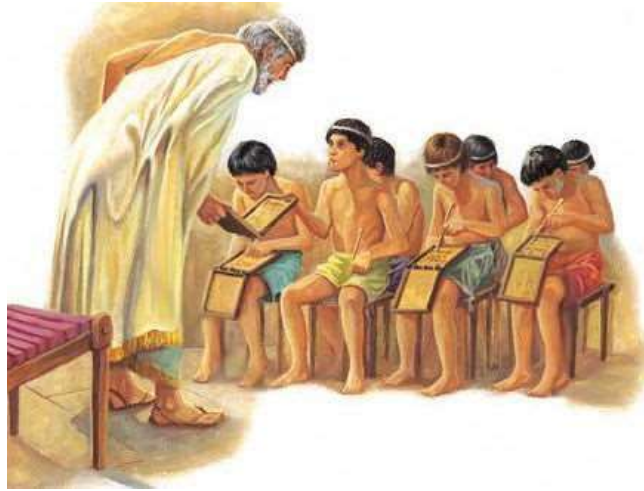
o baralles entre gladiadors i lleons.

Però no tot fou violent. Construïren teatres on es feien obres de teatre gregues.

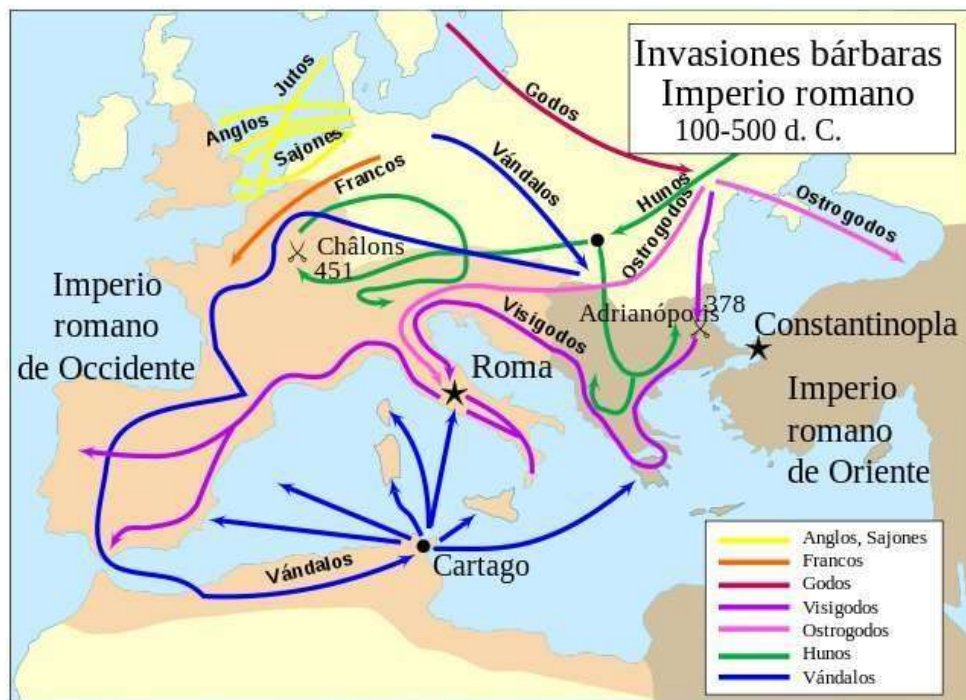

I escoles per educar els nens.

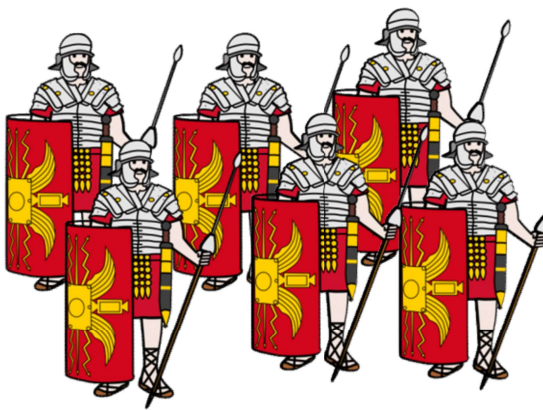

LA CAIGUDA DE L'IMPERI ROMÀ

A finals del segle IV, els seus veïns, els pobles germànics, anomenats bàrbars pels romans, portaren a terme invasions a diverses regions de l'Imperi,

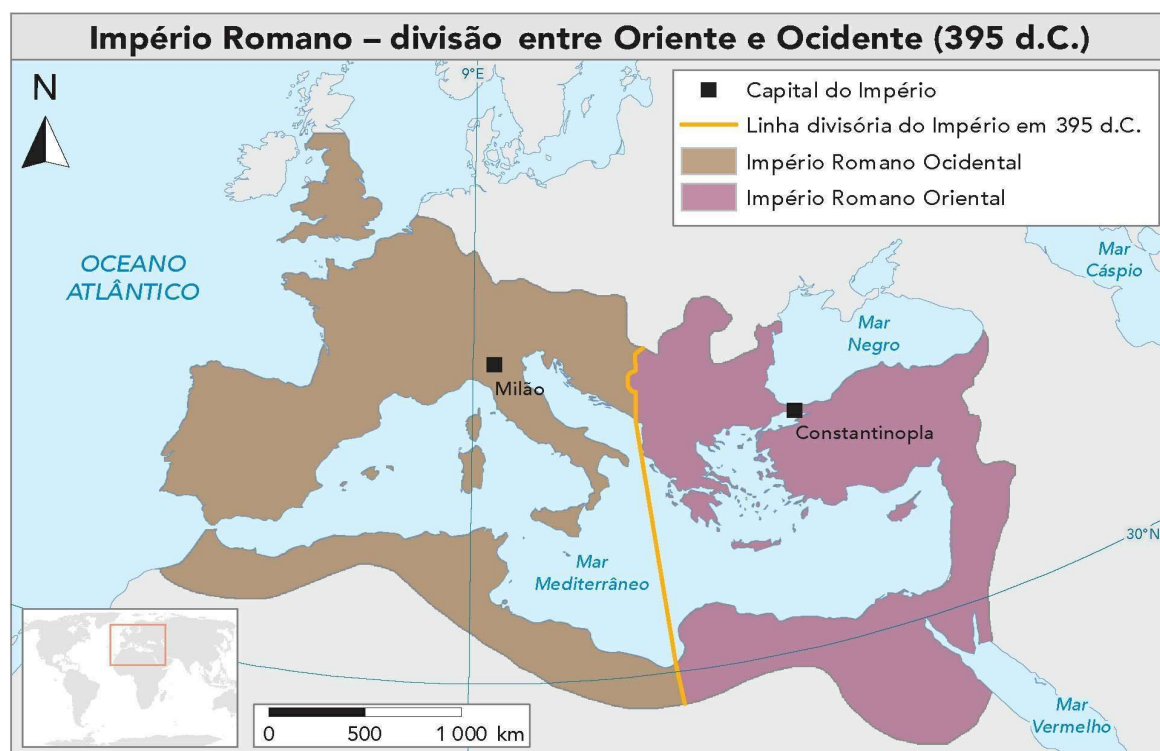
que obligà els romans a lliurar guerres per expulsar-los i reforçar la seguretat de les seves fronteres.

Tot i els esforços per contenir la seva entrada, es va fer cada cop més difícil evitar les invasions bàrbares.

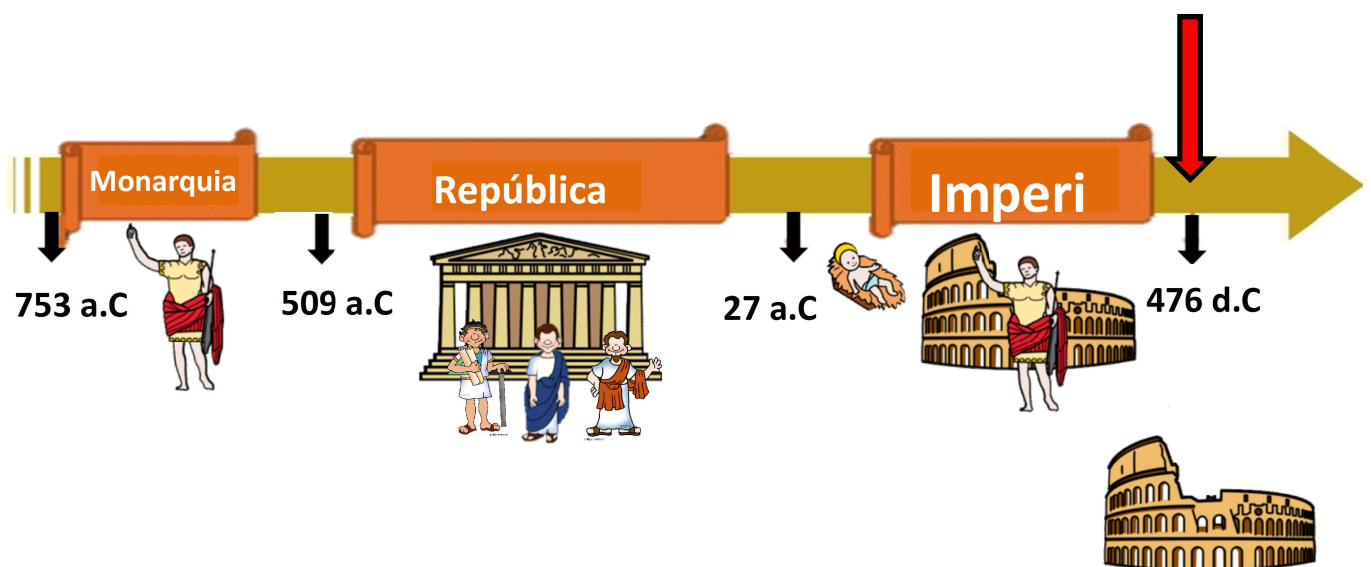
Aquesta situació va provocar una gran crisi que obligà a l'imperi a dividir-se en dos: l' Imperi Romà d' Occident i l'Imperi Romà d' Orient, i això va fer que governar fou més fàcil.

Però això no fou suficient per contenir les dificultats per gestionar els conflictes i les invasions a l'Imperi Occidental.

Així, al 476 d.C. es va produir la caiguda de l'Imperi Romà d'Occident, com a resultat de la combinació de diversos factors, com l'escassetat de mà d'obra, l'èxode urbà i les invasions dels pobles germànics. Per contra, l'imperi oriental va sobreviure uns mil anys més després de la caiguda dels dominis occidentals.

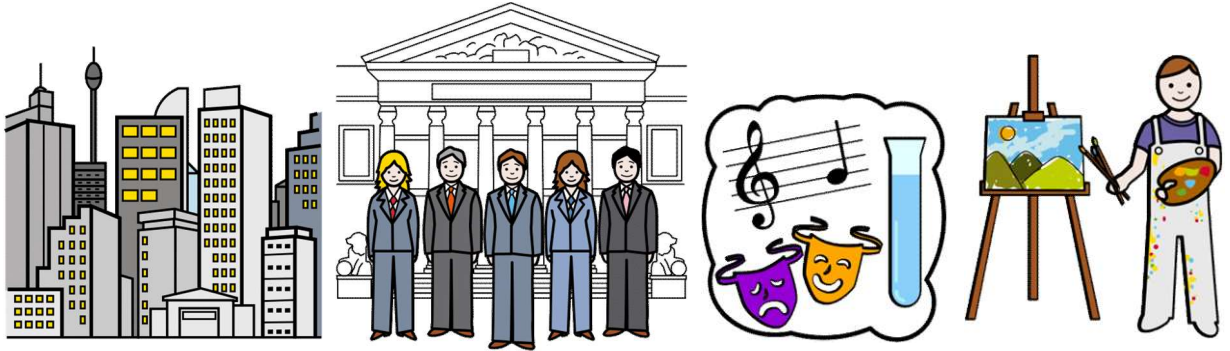
Amb la caiguda de l'Imperi Romà,

Va començar l'Edat Mitjana.

Després de milers d'anys, la història de Roma segueix present en l'organització de les nostres ciutats, en la política, la cultura i l'art.

Una altra aportació molt important fou el dret romà. Moltes lleis i maneres d'entendre la societat continuen presents fins al dia d'avui.

